

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobkyně: N. T. T.**, zastoupena Mgr. Darinou Kučerovou, advokátkou, se sídlem Masarykovo nám. 193/20, Děčín, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, adresa pro doručování: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, poštovní příhrádka 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2004, č. j. OAM - 540/VL - 10 - 05 - 2004, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 8. 2004, č. j. 61 Az 58/2004 - 15,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Dne 2. 8. 2004 odmítl Krajský soud v Ostravě usnesením č. j. 61 Az 58/2004 - 15 žalobu žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2004, č. j. OAM - 540/VL - 10 - 05 - 2004, kterým byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná její žádost o udělení azylu v České republice podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

Proti uvedenému usnesení podala stěžovatelka kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, která byla podána prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Proti rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví je podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), možné podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence.

Napadené usnesení Krajského soudu v Ostravě bylo stěžovatelce zasláno na adresu, kterou nahlásila jako místo pobytu. Protože nebyla zastížena, byla zásilka podle tehdy účinného § 42 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní

řád (dále jen „o. s. ř.“), uložena dne 11. 8. 2004 na poště. Vzhledem k tomu, že si stěžovatelka zásilku nevyzvedla, je třeba mít podle výše uvedených ustanovení za to, že jí byla zásilka doručena třetí den ode dne uložení. Jelikož však byla 14. 8. 2004 sobota, platí podle § 40 odst. 3 s. ř. s., že posledním dnem lhůty je nejbližší následující pracovní den, tzn. pondělí 16. 8. 2004. Na účinky tzv. náhradního doručení již nemá žádný vliv ani skutečnost, že později zásilku skutečně 15. 10. 2004 převzala, což sama stěžovatelka v kasační stížnosti připouští. Lhůta pro podání kasační stížnosti tak skončila 30. 8. 2004. Kasační stížnost však byla podána k poštovní přepravě až 19. 10. 2004, tedy opožděně. Soud tak neshledal žádnou oporu pro tvrzení stěžovatelky v kasační stížnosti, že byla podána v zákonné lhůtě dvou týdnů.

Z výše uvedených důvodů tak Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. května 2005

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu